Rudá linie alias Rudí jsou stalinistická politická frakce ve zbytcích postapokalyptického moskevského metropolita.
V roce 2033 spravuje přímo šestnáct stanic a je známo, že drží defacto ovládání nejméně dvou satelitních stanic, zbrojnice známé jako Kuznetsky Most a Nové Bolshoi (předválečná Teatralnaya). Linka Sokolnicheskaya je tepna Červené linky, na níž se nachází většina jejích stanic.
Je jedna z nejsilnějších frakcí v moskevském metru, stejně jako Hanza, jsou Rudí v trvalém konfliktu s mnohem menším, vysoce efektivním, pravicovým režimem fašistických stanic známých jako Reich.

Ideologie

Ideologie Rudých je stalinský komunismus.
Tvrdí, že podporují rovnost tříd, společné vlastnictví a antikapitalismus. Na „papíře" se komunisté domnívají, že vše, co vychází z Červené linky, musí být rovnoměrně sdíleno, což znamená, že všichni mají nárok na jídlo, vodu a bydlení, a jestliže jedna osoba má čtyři kulky a druhá nemá, mají si je rozdělit rovným dílem. Jejich společnost, jak poznamenal Pavel Morozov (major), následuje velmi striktní myšlenku: *jeden vůdce, jedna strana a jedna ideologie*.
Ve skutečnosti je život na stanicích Červené linky pro většinu obyvatel těžký. Panuje zde silný policejní systém, častý nedostatek potravin a absence dalších potřeb – občané jsou často přepracováni, nedostatečně placeni a obecně terorizováni vládou a vojáky.
Dobře ozbrojení vojáci hlídají každou stanici pod komunistickou kontrolou, aby udrželi zákon a pořádek. Ale taktéž aby předcházeli vzpouře. Ti, kteří nerespektují vojáky nebo stranu, nebo jsou prostě na špatném místě ve špatném čase, jsou zatčeni a posláni do Lubyanky, která se nachází pod starým ústředím KGB (sovětské rozvědky), kterou komunisté používají jako politické vězení pro občany, kteří porušují zákon nebo vystupují proti vládě, případně zajatce. Co se týká stanice Lubyanka, "lístek na Lubyanku je vždy jednosměrný". Tato pravidla a politiky způsobují, že velké množství lidí uprchlo z Rudé linie a vytvořilo uprchlickou krizi zasahující ostatní frakce. A to i přes to, že se většina uprchlíků daleko nedostane.

Původ

Sokolnicheskaya byla postavena pro stejný účel jako paláce (nebo hroby) starověkých faraonů. Ukázka slávy sovětského státu a moci samotného Stalina. Na každé zdi a budově byly vytesány nádherné sochy

a byly položeny mozaiky, a i když jsou nyní zašpiněny sazemi a některé se rozpadly s časem, jméno zůstalo a stejně tak i aura sovětského majestátu.
Právě tato aura přitahovala ty, které ovládla nostalgie pro socialistickou minulost a v novém světě viděli příležitost znovu postavit komunistickou utopii tak, jak tomu bylo v dobách největší slávy.
Po pádu ústředního velitelství metra, několik let po zničení povrchu, komunističtí agitátoři v celé Červené linii začali přinášet své „ovoce". Přes celou Červenou linii svrhli své administrativy a založili revoluční rady.

Rozšíření

Po dobytí téměř celé Sokolské větve už to vypadalo, že Červená linie je na pokraji převzetí celého metra a vytvoření univerzálního pseudo-sovětského státu. Nicméně, mnoho stanic v metru se proti tomuto postavilo z ideologických i praktických důvodů.
Když se komunisté připravovali na obsazení těchto „rebelských" stanic a zažehli tak dlouho očekávanou dělnickou revoluci, nepočítali, že podobně se připravila koalice stanic pod vedením Hanzy, která považovala revoluci za ohrožení jejich ekonomických zájmů a územní celistvosti.

Nakonec válka opravdu vypukla. Měla být krátká (podle obou stran), ale vyvinula se do krvavé patové situace, při níž přišli obě strany o mnoho mužů a materiálu, které by mohly zlepšit život obyvatel metra a dopomoci k vývoji nové civilizace. Jak válka dosahovala hraničních limitů, rozmáhaly se vzpoury a dezerce. Tyto nepokoje přinutily obě strany k dohodě. Ploschad Revolyutsii, přímo pod Rudým náměstím, a všechny rozpadající se památky sovětské slávy, byly postoupeny Rudým. Konfederace Arbat přijala stanici Biblioteka Imeni Lenina (později ji postoupila Polis).
Záruku volného průjezdu poskytly obě strany (na této dohodě byli Rudí, nyní rozdělení na poloviny, závislí).

Rudá armáda a jednotky

Rudá armáda je považována za největší armádu v metru. Při srovnání s armádou čtvrté říše má Rudá armáda mnohem větší rozsah kvůli tomu, že Rudá linie má mnohem vyšší počet obyvatel, zároveň ale nižší míru bojových schopností svých vojáků. Vnitřní politika komunisticky řízených stanic se zaměřuje na komunistickou propagandu, jejíž cílem je lákat co nejvíce lidí, aby se připojili, případně vstoupili do služby jako vojáci. Mají proto značnou pracovní sílu, a i vysoké vojenské počty.

Vojáci Rudé armády jsou většinou netrénovaní, špatně vybaveni a posílají se do bitvy, většinou krátce po náboru. Způsoby, jakým jsou vojáci přijímáni a kritéria, která mají být považována za vhodná pro

boj, nejsou nikde vysvětleny, lze však předpokládat, že i přes to, že nejsou muži nuceni být vojáky, jsou všichni pod značným tlakem, aby se přihlásili kvůli nízké kvalitě života v komunistických stanicích (případně zajištění bezpečnosti jejich rodin).

Síla

Rudá armáda, stejně jako jiné frakce, disponuje různými jednotkami, které mají různá specifika. Hlavní křídlo Rudé armády je její pěchota. Je největší silou v celém metru a v záznamech Sparty je uvedeno, že Rudá armáda čítá silou mnoha tisíců (některé zdroje tvrdí až 15000). Intel také poukazuje na to, že Rudá armáda má zkušený oddíl sniperů. Rudí také disponují řadou dvojitých agentů a špionů, kterým velí šéf zpravodajské služby generál Korbut. Některým špiónům se prý podařilo infiltrovat i Spartu a Polis.

Vybavení

Většina předních vojáků Rudé armády jsou špatně vyškolenými a vybavenými rekruty, čerstvě vybraných ze stanic, zpravidla ozbrojeni pouze karabinou a obyčejnou uniformou. Důvodem je to, že tito vojáci jsou používáni jako „lidský štít" na ochranu zařízení, případně zkušenějších vojáků a důstojníků, během hlavního boje.
Navzdory tomu může být mnoho komunistických vojáků viděno s kvalitní výbavou, mohou být ozbrojeni kalashnikovy a někteří disponují i brýlemi na noční vidění.

S ohledem na tuto skutečnost, jsou tito dobře ozbrojení vojáci vždy vzdáleni od fronty. Lze tedy předpokládat, že jsou buď velitelé důstojníků, nebo elitní jednotky.

Hlavní postavy rudých

Generální tajemník – soudruh Moskvin

Generál Korbut – Zpravodajská služba

Major Pavel Morozov